

3. Гудзинський О.Д. Формування системи інвестиційного забезпечення стратегічного розвитку сільськогосподарських підприємств. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). 2013. № 4. С. 5-8. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znptdau_2013_4_2.

4. Мельник В., Погрішук О. Інвестиційне забезпечення аграрного сектору: розширення можливостей для України. Вісник Тернопільського національного економічного університету. 2019. № 3. С. 23-34.

5. Бойко А.В. Інвестиційний потенціал регіонів України: проблеми теорії та практики. Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. 2010. Вип. 26 (1). С. 25-33.

6. Калетнік Г.М., Козяр Н.О. Стратегічні підходи до інвестування аграрного сектору України в сучасних умовах розвитку АПК. Економіка АПК. 2020. № 12. С. 81-89.

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ У СВІТІ

Піллєв Д.А., здоб. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.А. Кулініч**
Державний біотехнологічний університет

Сучасний світ розвивається у напрямі створення глобальної економіки. Процес поширення інформаційних технологій, продуктів і систем у всьому світі несе за собою іншу, ніж колись економічну та культурну інтеграцію, в якій товари, послуги, фінансовий капітал, люди, інформація, знання, ідеї вільно долають географічні кордони держав. Виникають принципово нові категорії та явища, такі як глобальний ринок, глобальна компанія, глобальні інтеграція, кооперація, конкуренція, глобальні можливості. Глобальна економіка – це спосіб світового господарювання, який ґрунтується на підпорядкуванні як внутрішніх, так і міжнародних господарських процесів одним законам. Головними суб'єктами господарювання такої економіки у світовому масштабі стають не країни, а транснаціональні корпорації та альянси. Глобальна економіка тісно пов'язана з віртуальним світом, його простором, ринками, підприємствами та віртуальною реальністю [1, с. 314].

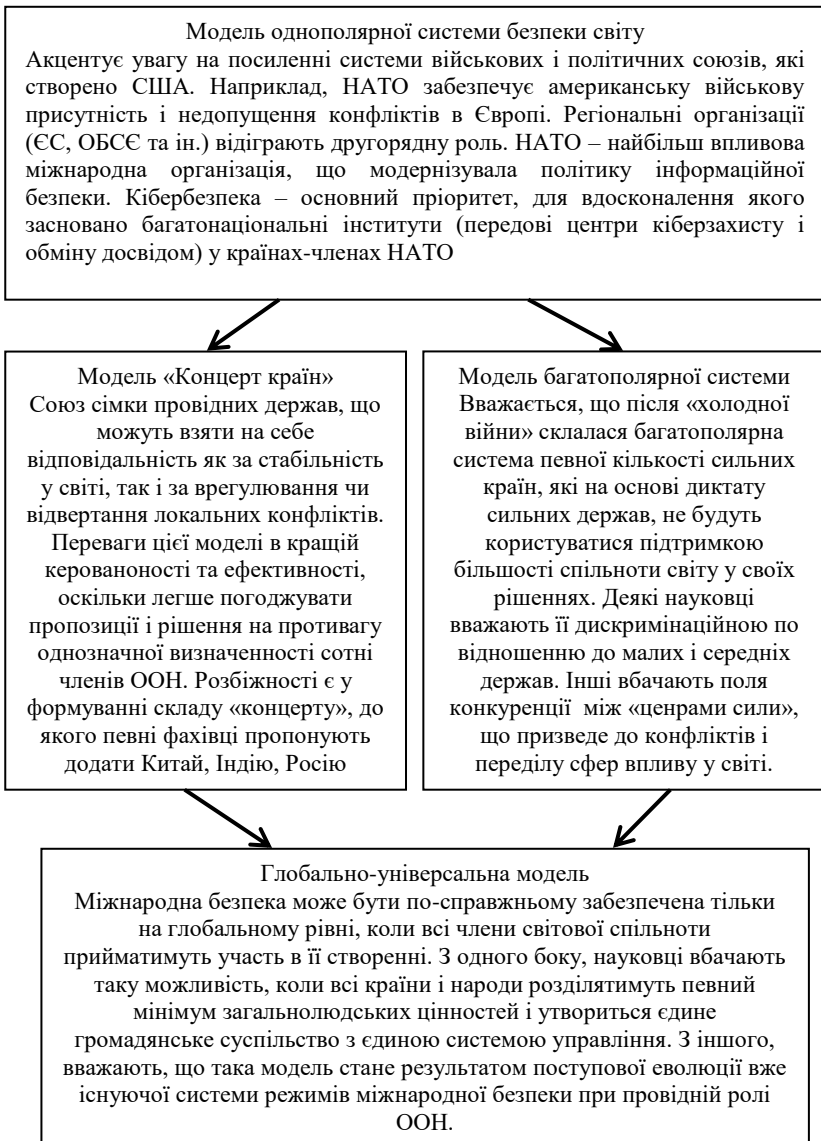
Мережева віртуальна економіка, що базується на інноваціях, супроводжується системними ризиками для світової спільноти та національних держав. Вона не має домінувати і витіснити традиційну культуру функціонування господарських систем. Ця економіка повинна сприйматися як доповнення, що є частиною національних економік, що функціонують у реальному економічному просторі.

Подібний сценарій має передбачатися національними стратегіями розвитку держав і регулюватися на міжнародному рівні з метою уникнення глобальних, системних економічних криз та руйнування різноманітних культур народів світу. Мережева структура глобальної економіки аморфна, енергійна та різномасна, породжує нестандартні ситуації невизначеності. Вона працює за рахунок кооперації у віртуальному інформаційному просторі. Як соціально значущий феномен, мережева структура глобальної економіки є, зрештою, породженням притаманної західній цивілізації технологічної, промислової, інфраструктурної та інноваційної могутності. Будучи масштабним і сильним феноменом сучасного суспільства, вона підносить йому системні ризики. Її вплив на життя суспільства багатоплановий.

Науковці виділяють декілька основних напрямів, в межах яких відбувається розвиток й удосконалення регулювання інформаційної безпеки (рис. 1) [2].

Алгоритм розвитку глобальної інформаційної економіки необхідно налаштувати на інтереси світової спільноти: налагодження механізму світової валюти, забезпечення прозорості системи платежів, створення всесвітнього каталогу об'єктів власності, формування глобальної податкової системи, стійких інститутів страхування національних та регіональних ризиків. Повинна виникнути несуперечлива цілісна конструкція економічних відносин, що справедливо регулюватиме і вирішуватиме проблеми в інтересах всього світового співтовариства [3].

Таким чином, можна зазначити, що законодавство у сфері інформаційної безпеки є порівняно молодою галуззю не лише в Україні, а й у світі. Стрімкий розвиток інформаційних технологій, мережевої економіки, суспільних відносин в інформаційній сфері призвели різні держави до необхідності врегулювання і правової політики по відношенню до інформаційної безпеки. Для вирішення питання про концепцію міжнародної інформаційної безпеки на світовій арені в сучасних умовах розроблено рішення для тієї частини загроз, що неможливо повністю усунути силами однієї держави, але для цього повинні бути зацікавлені й інші країни-учасники. В межах внутрішньої політики існує багато проблем, для усунення яких також необхідно розробляти якісну нормативну базу, що забезпечить захист особистості, суспільства, держави від внутрішніх і зовнішніх інформаційних загроз.

Рис. 1. Типи моделей інформаційної міжнародної безпеки світу

Інформаційні джерела

1. Андросова Т. В., Кулініч О. А. Реглобалізація світової торгівлі. Механізми забезпечення сталого розвитку економіки: проблеми, перспективи, міжнародний досвід. IV Міжнар. наук.-практ. конф. 19.05.2023 р.: зб. наук. праць. Х: ДБТУ, 2023. С. 312-315

2. Кулініч О.А. Формування мережевої економіки та бізнес-комунікацій на віртуальних ринках. Сучасні тенденції розвитку фінансових та інноваційно-інвестиційних процесів в Україні – 2023. (2-3 березня 2023 р.) ВНТУ. м. Вінниця. 2023. С. 392-395

3. Rushchyshyn N., Kulinich O., Tvorydlo O., Mikhailov A., Samoilenko V. State Regulation of Banking Business in the Context of Social and Digital Transformation of Economy. IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security, Vol. 22. No.4. 2022. pp. 67-72 URL: http://ijcsns.org/07_book/html/202204/202204010.html

СІЛЬСЬКІ ТЕРИТОРІЇ, ЯК ВАЖЛИВЕ ЕКОНОМІЧНЕ ЯВИЩЕ

Пращерук М.П., здоб. ОС «магістр»

Науковий керівник – д-р екон. наук, доц. **В.В. Антощенкова**
Державний біотехнологічний університет

Більшу частину історії людства більшість людей у всьому світі жили невеликими громадами. За останні кілька століть – і особливо в останні десятиліття – це різко змінилося. Відбулася масова міграція населення із села в місто. Різні глобалізаційні чинники призвели до зростання населення в містах, а точніше їх перенаселення. Це в свою чергу спричинило численні екологічні і соціально-економічні проблеми для усього людства. Натомість, населення сільських територій постійно скорочується, зникають цілі сільські поселення, молодь не хоче залишатися в селі, аргументуючи численними перевагами міського способу життя.

За даними рис. 1 (інформація відділу народонаселення ООН), ми бачимо загальну кількість людей, які проживають у міських і сільських районах, за період з 1960 по 2021 рік. Це базується на даних перепису населення, зіставлених на національному рівні, у поєднанні з оцінками ООН [1] (якщо дані перепису недоступні). В 1960 році в сільській місцевості проживало вдвічі більше людей (2 мільярди), ніж у містах (1 мільярд). У 2007 році чисельність міського та сільського населення була майже однаковою – 3,33 мільярда. За оцінками ООН, 2007 рік є знаковим, рік коли кількість людей у містах перевищила кількість людей у сільській місцевості. Цей перехід змінив спосіб нашого життя, роботи, співіснування.